

22004A0401(01)

2004 4 1

EUROPOS SĄJUNGOS OFICIALUSIS LEIDINYS

L 97/55

PROTOKOLAS

iš dalies keičiantis 1960 m. liepos 29 d. Konvenciją dėl atsakomybės prieš trečią šalį atominės energijos srityje ir jos pakeitimus, padarytus 1964 m. sausio 28 d. papildomu protokolu bei 1982 m. lapkričio 16 d. protokolu

Vokietijos Federacinės Respublikos, Belgijos Karalystės, Danijos Karalystės, Ispanijos Karalystės, Suomijos Respublikos, Prancūzijos Respublikos, Graikijos Respublikos, Italijos Respublikos, Norvegijos Karalystės, Nyderlandų Karalystės, Portugalijos Respublikos, Jungtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystės, Slovėnijos Respublikos, Švedijos Karalystės, Šveicarijos Konfederacijos ir Turkijos Respublikos VYRIAUSYBĖS,

MANYDAMOS, kad pageidautina iš dalies pakeisti Europos ekonominio bendradarbiavimo organizacijos (šiuo metu – Ekonominio bendradarbiavimo ir plėtros organizacija) sistemoje sudarytą 1960 m. liepos 29 d. Paryžiaus konvenciją dėl atsakomybės prieš trečią šalį atominės energijos srityje, iš dalies pakeistą Papildomu protokolu, pasirašytu Paryžiuje 1964 m. sausio 28 d., ir Protokolu, pasirašytu Paryžiuje 1982 m. lapkričio 16 d.,

SUSITARĖ:

I.

1960 m. liepos 29 d. Konvencija dėl atsakomybės prieš trečią šalį atominės energijos srityje, iš dalies pakeista 1964 m. sausio 28 d. Papildomu protokolu bei 1982 m. lapkričio 16 d. Protokolu, iš dalies keičiama taip:

A. 1 straipsnio a punkto i ir ii pastraipos pakeičiamos taip:

- „i) „Branduolinis incidentas“ – tai bet kuris įvykis ar tos pačios kilmės įvykių seka, sukelianti branduolinę žalą.
- ii) „Branduolinis įrenginys“ – tai: visi reaktoriai, išskyrus įrengtus kokios nors rūšies transporto priemonėse; gamyklos, gaminančios ar apdorojančios branduolines medžiagas; gamyklos, išskiriančios izotopus iš branduolinio kuro; gamyklos, perdirbančios apšvitintą branduolinį kurą; branduolinių medžiagų saugyklos, išskyrus tokių medžiagų saugyklą, susijusią su šių medžiagų pervežimu; įrenginiai, skirti branduolinių medžiagų laidojimui; bet kuris toks reaktorius, gamykla, patalpa ar įrenginys jo uždarymo metu; ir kiti įrenginiai, kuriuose yra branduolinio kuro ar radioaktyviųjų produktų arba atliekų, kaip tai kartkartėmis nustato Organizacijos Atominės energijos iniciatyvinis komitetas (toliau – Iniciatyvinis komitetas); bet kuri Susitariančioji Šalis gali nustatyti, kad du ar daugiau vienam operatoriui priklausančių branduolinių įrenginių, esančių toje pačioje aikštelėje, kurioje yra ir bet kurios kitos patalpos, kuriose laikomas branduolinis kuras arba radioaktyvūs produktai ar atliekos, yra laikomi vienu branduoliniu įrenginiu.“

B. 1 straipsnio a punktas papildomas šiomis keturiomis naujomis vii, viii, ix ir x pastraipomis:

„vii) „Branduolinė žala“ – tai:

- 1) mirtis ar asmens sužalojimas;
- 2) turto netekimas ar žala jam;

bei kiekviena iš toliau išvardytų sąvokų tokiu mastu, koku nustato kompetentingas teismas:

- 3) ekonominiai nuostoliai, atsirandantys dėl 1 ir 2 papunkčiuose nurodytų ir šiais papunkčiais neapimtų nuostolių arba žalos, jeigu juos (ją) patiria asmuo, turintis teisę pareikšti ieškinį dėl tokių nuostolių ar žalos;
- 4) išlaidos, skirtos pakenktos aplinkos atkūrimo priemonėms (išskyrus atvejus, kai toks pakenkimas yra neįžymus), jei tokių priemonių iš tikrųjų buvo imtasi ar yra imamasi, ir tiek, kiek ta žala nėra apimta 2 papunkčiu;
- 5) pajamų, gaunamų tada, kai aplinka naudojama ar ja naudojamas siekiant tiesioginio ekonominio intereso, netekimas, patiriamas dėl smarkaus tos aplinkos pakenkimo ir tiek, kiek ta žala nėra apimta 2 papunkčiu;
- 6) išlaidos prevencinėms priemonėms ir vėliau dėl tokių priemonių patiriamas netekimas arba žala,

1–5 papunkčių atveju – tai tas netekimas arba žala, kuri atsiranda dėl arba yra pasekmė jonizuojančio spinduliavimo, kurį išskiria branduolinio įrenginio viduje esantis bet kuris spinduliavimo šaltinis, arba kurį išskiria branduolinis kuras, radioaktyvūs produktai ar atliekos, arba kuris kyla iš branduoliniame įrenginyje atsirandančių, jame susidarančių ar į jį siunčiamų radioaktyviųjų medžiagų, arba kuris kyla dėl tokių medžiagų radioaktyviųjų savybių ar dėl tokios medžiagos radioaktyviųjų ir toksinių, sprogiųjų ar kitų pavojingų savybių susijungimo.

- viii) „Atkūrimo priemonės“ – tai bet kurios prideramos priemonės, patvirtintos kompetentingos institucijos tos valstybės, kurioje šių priemonių buvo imtasi, ir kuriomis yra siekiama atkurti arba atstatyti pažeistus ar sugriautus aplinkos komponentus arba reikiama atvejais įdiegti aplinkoje tų komponentų atitikmenis.
- ix) „Prevenčinės priemonės“ – tai bet kurios prideramos priemonės, kurių asmuo ėmėsi įvykus branduoliniam incidentui ar įvykiui, sukeliančiam mirtį ar neišvengiamą atsiradusios branduolinės žalos pavojų, siekdamas užkirsti kelią a punkto vii pastraipos 1–5 papunkčiuose nurodytai branduolinei žalai ar ją sumažinti, jei kompetentingos institucijos jas patvirtina pagal valstybės, kurioje tokių priemonių buvo imtasi, teisės aktų reikalavimus.
- x) „Prideramos priemonės“ – tai priemonės, kurios, atsižvelgus į visas aplinkybes, pagal kompetentingo teismo išaiškinimą laikomos tinkamomis ir proporcingomis, pavyzdžiui, atsižvelgus į:
 - 1) patirtos branduolinės žalos pobūdį ir dydį arba prevencinių priemonių atveju – tokios žalos pavojaus pobūdį ir mastą;
 - 2) tikėtiną tokių priemonių veiksmingumo mastą tuo metu, kai jų imamasi; ir
 - 3) tinkamą mokslinę ir techninę ekspertizę.“

C. 2 straipsnis pakeičiamas taip:

„2 straipsnis

- a) Ši Konvencija taikoma branduolinei žalai, patirtai toliau nurodytų šalių teritorijoje ar jūrų zonose, nustatytose pagal šių šalių tarptautinės teisės aktus, arba šiose šalyse registruotuose laivuose ar lėktuvuose, išskyrus tokias valstybes, kuri nėra Susitariančioji Šalis ir nepaminėta šio punkto ii-iv pastraipose, teritoriją:
 - i) Susitariančiosios Šalies;
 - ii) valstybės, kuri nėra Susitariančioji Šalis, tačiau kuri branduolinio incidento metu yra 1963 m. gegužės 21 d. Vienos konvencijos dėl civilinės atsakomybės už branduolinę žalą ir visų jos pakeitimų, galiojančių tai Šaliai, Susitariančioji Šalis bei yra Bendro protokolo dėl Vienos konvencijos ir 1988 m. rugsėjo 21 d. Paryžiaus konvencijos taikymo, tačiau su sąlyga, kad Paryžiaus konvencijos Susitariančioji Šalis, kurios teritorijoje yra atsakingam operatoriui priklausantis branduolinis įrenginys, yra to Bendro protokolo Susitariančiaja Šalimi;
 - iii) valstybės, kuri nėra Susitariančioji Šalis ir kuri branduolinio incidento metu savo teritorijoje ar bet kuriose pagal tos valstybės tarptautinės teisės aktus nustatytose jūrų zonose neturi branduolinio įrenginio; arba
 - iv) bet kurios kitos valstybės, kuri nėra Susitariančioji Šalis ir kurioje branduolinio incidento metu galioja teisės aktai dėl branduolinės atsakomybės, suteikiantys teisę į lygiavertės abipusės išmokas, ir kurie yra grindžiami tokiais pat principais, kaip ir šios Konvencijos principai, *inter alia*, įskaitant atsakomybę nesant atsakingo operatoriaus kaltės, išimtinę operatoriaus atsakomybę arba nuostatą dėl to, išimtinę kompetentingo teismo jurisdikciją, vienodą požiūrį į visas branduolinio incidento aukas, teismo nutarčių pripažinimą ir įsigaliojimą, laisvą kompensacijų, palūkanų ir teismo išlaidų perdavimą.
- b) Nė viena šio straipsnio nuostata nekliaudo Susitariančiajai Šaliai, kurios teritorijoje yra atsakingam operatoriui priklausantis branduolinis įrenginys, pagal jos teisės aktus numatyti platesnę šios Konvencijos taikymo sritį.“

D. 3 straipsnis pakeičiamas taip:

„3 straipsnis

- a) Pagal šią Konvenciją branduolinio įrenginio operatorius atsako už bet kokią branduolinę žalą, išskyrus:
 - i) žalą, padarytą pačiam branduoliniam įrenginiui ir bet kuriam kitam branduoliniam įrenginiui, įskaitant statomą branduolinį įrenginį, toje aikštelėje, kurioje tas branduolinis įrenginys yra; ir
 - ii) žalą, padarytą bet kokiam turtui, esančiam toje pačioje aikštelėje, kuri yra naudojama tokiam įrenginiui arba jos naudojimas yra susijęs su bet kuriuo tokiu įrenginiu,

pateikęs įrodymą, kad tokią branduolinę žalą sukėlė tokiam įrenginyje įvykęs branduolinis incidentas ar iš tokio įrenginio kylančios radioaktyviosios medžiagos, išskyrus 4 straipsnyje numatytus kitus atvejus.

- b) Kai branduolinę žalą sukelia kartu įvykęs ir branduolinis incidentas, ir kitoks nei branduolinis incidentas, ta kito incidento sukelta žalos dalis, kai jos neįmanoma deramai atskirti nuo branduolinio incidento sukeltos branduolinės žalos, laikoma branduolinio incidento sukelta branduoline žala. Kai branduolinę žalą kartu sukelia ir branduolinis incidentas, ir šioje Konvencijoje nenumatytas jonizuojančių spindulių sklaidimas, nė viena šios Konvencijos nuostata neapriboja ar kitaip nepaveikia bet kurio asmens atsakomybės dėl jonizuojančių spindulių sklaidimo.“
- E. 4 straipsnio c ir d punktai numeruojami atitinkamai kaip d ir e punktai, o straipsnis papildomas tokiu nauju c punktu:
- „c) Atsakomybės perdavimas kito branduolinio įrenginio operatoriui vadovaujantis šio straipsnio a punkto i ir ii pastraipomis bei b punkto i ir ii pastraipomis gali įvykti tik tada, jeigu operatorius yra tiesiogiai ekonomiškai suinteresuotas pervežamomis branduolinėmis medžiagomis.“
- F. 5 straipsnio b ir d punktai pakeičiami taip:
- „b) Tačiau kai branduolinę žalą sukelia branduoliniame įrenginyje įvykęs branduolinis incidentas, susijęs su branduoline medžiaga, laikyta įrenginyje tik dėl tokios medžiagos pervežimo, branduolinio įrenginio operatorius už žalą neatsako tuo atveju, kai pagal 4 straipsnį yra atsakingas kitas operatorius ar asmuo.
- c) Jeigu pagal šią Konvenciją už branduolinę žalą atsako daugiau negu vienas operatorius, šių operatorių atsakomybė yra solidari su sąlyga, kad tais atvejais, kai atsiranda tokia atsakomybė už branduolinę žalą, kurią sukelia branduolinis incidentas, susijęs su branduolinėmis medžiagomis jas pervežant toje pačioje transporto priemonėje, arba kilęs tame pačiame branduoliniame įrenginyje tada, kai tos medžiagos jame laikomos tik jų pervežimo atveju, visa didžiausia tokių operatorių atsakomybės suma yra didžiausia apskaičiuota suma, atsižvelgiant į kiekvieno iš jų atsakomybę pagal 7 straipsnį. Nei iš vieno operatoriaus negali būti reikalaujama už branduolinį incidentą mokėti daugiau, negu sumą, apskaičiuotą jam pagal 7 straipsnį.“
- G. 6 straipsnio c ir e punktai pakeičiami taip:
- „c) i) Nė viena šios Konvencijos nuostata nepaveikia:
- 1) bet kurio asmens atsakomybės už branduolinę žalą, kurią sukelia branduolinis incidentas, už kurią remiantis 3 straipsnio a punktu arba 9 straipsniu operatorius pagal šią Konvenciją nėra atsakingas, ir kuris atsiranda dėl to asmens veiksmų ar aplaidumo, padaryto siekiant sukelti žalą;
 - 2) atsakomybės asmens, tinkamai įgalioto eksploatuoti transporto priemonėse įrengtą reaktorių, už branduolinę žalą, kurią sukelia branduolinis incidentas tada, kai operatorius pagal 4 straipsnio a punkto iii pastraipą arba b punkto iii pastraipą už tokią žalą nėra atsakingas.
- ii) Operatorius nėra atsakingas už branduolinio incidento sukeltą branduolinę žalą ne pagal šią Konvenciją.“
- „e) Jeigu operatorius įrodo, kad branduolinė žala visiškai ar iš dalies kilo dėl šiurkštaus žalą patyrusio asmens aplaidumo ar dėl tokio asmens tyčinių veiksmų, padarytų siekiant sukelti žalą, ir jei nacionalinės teisės aktai leidžia, kompetentingas teismas gali operatorių visiškai ar iš dalies atleisti nuo išpareigojimo mokėti kompensaciją dėl tokio asmens patirtos žalos.“
- H. 7 straipsnis pakeičiamas taip:
- „7 straipsnis
- a) Kiekviena Susitariančioji Šalis pagal savo teisės aktus numato, kad operatoriaus atsakomybė už branduolinę žalą, kurią sukėlė bet kuris branduolinis incidentas, yra ne mažesnė kaip 700 000 000 EUR.
- b) Nepaisant šio straipsnio a punkto ir 21 straipsnio c punkto nuostatų, bet kuri Susitariančioji Šalis:
- i) atsižvelgdama į branduolinio įrenginio pobūdį ir į tikėtinas dėl jo kylančio branduolinio incidento pasekmes, gali nustatyti mažesnę atsakomybės už tą įrenginį dydį su sąlyga, kad bet koku atveju tokiu būdu nustatyta suma nebus mažesnė kaip 70 000 000 EUR; ir
 - ii) atsižvelgdama į branduolinių medžiagų pobūdį ir tikėtinas dėl jų kylančio branduolinio incidento pasekmes, gali nustatyti mažesnę atsakomybės už branduolinių medžiagų pervežimą sumą su sąlyga, kad bet koku atveju nustatyta suma nebus mažesnė kaip 80 000 000 EUR.
- c) Branduolinės žalos, kurią sukėlė transporto priemonė, kurioje branduolinio incidento metu buvo įrengtos branduolinės medžiagos, kompensavimas nepaveikia operatoriaus atsakomybės už kitą branduolinę žalą sumažinimo iki sumos, mažesnės negu 80 000 000 EUR arba bet kurios kitos didesnės sumos, nustatytos pagal Susitariančiosios Šalies teisės aktus.
- d) Branduolinių įrenginių, esančių Susitariančiosios Šalies teritorijoje, operatorių atsakomybės dydis, nustatytas pagal šio straipsnio a arba b punktą ar pagal 21 straipsnio c punktą, bei nustatytas vadovaujantis šio straipsnio c punktu pagal Susitariančiosios Šalies teisės aktų nuostatas, tokių operatorių atsakomybei taikomas nepriklausomai nuo to, kur įvyksta branduolinis incidentas.

- e) Susitariančioji Šalis branduolinių medžiagų tranzitui per jos teritoriją gali taikyti sąlygą, pagal kurią būtų padidintas didžiausias suinteresuoto užsienio operatoriaus atsakomybės dydis, jei ta Šalis mano, jog tokia suma nepakankamai padengia branduolinio incidento pavojų tranzito metu su sąlyga, kad tokiu būdu padidinta didžiausia suma nėra didesnė už jos teritorijoje esančių branduolinių įrenginių operatorių atsakomybės dydį.
 - f) Šio straipsnio e punkto nuostatos netaikomos:
 - i) gabenimui jūra, kai pagal tarptautinės teisės aktus galioja teisė skubios nelaimės atveju įplaukti į tokios Susitariančiosios Šalies uostus arba galioja nekenkiančios kelionės jos teritorija teisė; arba
 - ii) gabenimui oro transportu, kai pagal susitarimą arba pagal tarptautinės teisės aktus galioja teisė skristi virš arba nusileisti tokios Susitariančiosios Šalies teritorijoje.
 - g) Tais atvejais, kai Konvencija taikoma šaliai, kuri nėra Susitariančioji Šalis pagal 2 straipsnio a punkto iv pastraipos nuostatas, bet kuri Susitariančioji Šalis gali nustatyti atsakomybės už branduolinę žalą dydžius, kurie būtų mažesni, negu pagal šį straipsnį arba pagal 21 straipsnio c punktą nustatytas atsakomybės dydis dėl to, kad tokia valstybė neįstengia išmokėti lygiaverčio tarpusavio išmokų dydžio.
 - h) Bet kokios teismo nustatytos palūkanos ir teismo išlaidos tenkinant ieškinius dėl kompensavimo pagal šią Konvenciją, šioje Konvencijoje netaikomos kompensavimu ir operatorius jas turi apmokėti papildomai prie bet kurios sumos, už kurią pagal šį straipsnį jis yra atsakingas.
 - i) Šiame straipsnyje minėtos sumos gali būti konvertuojamos į nacionalinę valiutą suapvalinant skaičius.
 - j) Kiekviena Susitariančioji Šalis užtikrina, kad žalą patyrę asmenys savo teisėmis dėl kompensacijos galėtų naudotis nesikreipdami į teismą pagal tokioms kompensacijoms numatytą fondų kilmę.“
- I. 8 straipsnis pakeičiamas taip:

„8 straipsnis

- a) Jeigu nesiimama veiksmų, teisei į kompensaciją pagal šią Konvenciją taikomas senaties ar pasibaigimo terminas:
 - i) dėl mirties ar asmens sužalojimo – trisdešimt metų nuo branduolinio incidento dienos;
 - ii) dėl kitos branduolinės žalos – dešimt metų nuo branduolinio incidento dienos.
- b) Tačiau nacionalinės teisės aktai gali nustatyti ilgesnį, negu nustatytasis šio straipsnio a punkto i arba ii pastraipoje, laikotarpį, jeigu priemonės, kurių Susitariančioji Šalis, kurios teritorijoje yra atsakingas branduolinio įrenginio operatorius, ėmėsi siekdama padengti to operatoriaus atsakomybę pagal bet kurį ieškinį, pradėjo veikti pasibaigus šio straipsnio a punkto i arba ii pastraipoje nustatytam laikotarpiui ir tokio ilgesnio laikotarpio metu.
- c) Tačiau jeigu ilgesnis laikotarpis yra nustatytas pagal šio straipsnio b punktą, ieškinys dėl kompensacijos, pateiktas per tokį laikotarpį, niekaip nepaveikia prieš operatorių ieškinį pateikusio asmens teisės į kompensaciją pagal šią Konvenciją per tokį laikotarpį:
 - i) trisdešimt metų – dėl asmens sužalojimo arba gyvybės netekimo;
 - ii) dešimt metų – dėl visų kitų rūšių branduolinės žalos.
- d) Teisei į kompensaciją pagal Konvenciją nacionalinės teisės aktai gali nustatyti ne trumpesnį kaip trejų metų senaties ar pasibaigimo terminą, prasidedantį nuo tos datos, kai žalą patyręs asmuo apie ją sužinojo arba nuo datos, kai tas asmuo apie branduolinę žalą ir atsakingą operatorių galėjo deramai sužinoti, su sąlyga, kad nėra peržengiami pagal šio straipsnio a ir b punktus nustatyti laikotarpiai.
- e) Kai taikomos 13 straipsnio f punkto ii pastraipos nuostatos, teisei į kompensaciją negalioja senaties ar pasibaigimo terminas, jeigu per šio straipsnio a, b ir d punktuose nustatytus laikotarpius:
 - i) prieš 17 straipsnyje nurodytam Teismui priimant nutartį, bet kuriam iš Teismo pasirenkamų teismų buvo pateiktas ieškinys; jeigu Teismas nustato, kad kompetentingas teismas yra kitas teismas, negu tas, kuriam toks ieškinys jau yra pateiktas, teismas gali nustatyti datą iki kurios toks ieškinys turėtų būti pateiktas nustatytam kompetentingam teismui; arba
 - ii) buvo paprašyta, kad Suinterasuota Susitariančioji Šalis imtųsi iniciatyvos, kad Teismas nustatytų kompetentingą teismą pagal 13 straipsnio f punkto ii pastraipą ir, tokiu būdu nustatčius kompetentingą teismą, per Teismo nustatytą laiką ieškinys buvo pateiktas kompetentingam teismui.
- f) Išskyrus atvejus, kai nacionalinės teisės aktai numato priešingai, bet kuris asmuo, patyręs branduolinio incidento sukeltą branduolinę žalą ir per šiame straipsnyje numatytą laikotarpį pateikęs ieškinį dėl kompensacijos, savo ieškinį dėl branduolinės žalos pasunkėjimo gali papildyti ir tokiame laikotarpiui pasibaigus su sąlyga, jei kompetentingas teismas galutinės nutarties dar nėra priėmęs.“

J. 9 straipsnis pakeičiamas taip:

„9 straipsnis

Operatorius neatsako už branduolinę žalą, kurią sukėlė branduolinis incidentas, įvykęs tiesiogiai dėl ginkluoto konflikto, karinių veiksmų, pilietinio karo ar maišto.“

K. 10 straipsnis pakeičiamas taip:

„10 straipsnis

- a) Siekiant, kad atsakomybė pagal šią Konvenciją būtų padengiama, reikalaujama, kad operatorius turėtų ir valdytų pagal 7 straipsnio a arba b punktą arba pagal 21 straipsnio c punktą nustatyto dydžio draudimo ar kitokius finansinius užstatus, kurių rūšį ir sąlygas nustato kompetentingos valstybinės valdžios institucija.
- b) Kai operatoriaus atsakomybės dydis nėra ribojamas suma, Susitariančioji Šalis, kurios teritorijoje yra atsakingo operatoriaus branduolinis įrenginys, nustato atsakingo operatoriaus finansinio užstato ribą su sąlyga, kad bet kokia tokiu būdu nustatyta riba nėra mažesnė už 7 straipsnio a arba b punkte nurodytą sumą.
- c) Susitariančioji Šalis, kurios teritorijoje yra atsakingo operatoriaus branduolinis įrenginys, užtikrina, kad būtų apmokėta ne mažesnė kaip 7 straipsnio a punkte arba 21 straipsnio c punkte nurodyta operatoriui iškeltų ieškinių dėl kompensacijos už branduolinę žalą suma, suteikdama būtiną finansavimą tada, kai nėra draudimo ar kitokio finansinio užstato arba esantis nėra pakankamas tokiems ieškiniams patenkinti.
- d) Nė vienas draudikas arba kitoks finansinio užstato davėjas nesustabdo arba neatšaukia šio straipsnio a ir b punktuose numatyto draudimo ar kitokio finansinio užstato apie tai raštu nepranešęs kompetentingai valstybinės valdžios institucijai ne vėliau kaip prieš du mėnesius, arba tada, kai toks draudimas ar kitoks finansinis užstatas yra susijęs su branduolinių medžiagų pervežimu – per aptariamojo pervežimo laikotarpį.
- e) Sumos, numatytos kaip draudimas, perdraudimas ar kitoks finansinis užstatas, gali būti panaudojamos tik branduolinio incidento sukeltos žalos kompensavimui.“

L. 12 straipsnis pakeičiamas taip:

„12 straipsnis

Kompensacija, mokėtina pagal šią Konvenciją, draudimo ir perdraudimo išmokos, sumos, numatytos kaip draudimas, perdraudimas ar kitoks finansinis užstatas, kurio reikalaujama pagal 10 straipsnį, 7 straipsnio h punkte nurodytos palūkanos ir teismo išlaidos yra laisvai pervedamos Susitariančiųjų Šalių pinigų erdvėse.“

M. 13 straipsnis pakeičiamas taip:

„13 straipsnis

- a) Išskyrus kitus atvejus, negu numatyti šiame straipsnyje, jurisdikcija dėl ieškinių pagal 3, 4 straipsnius ir 6 straipsnio a punktą priklauso tik Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje įvyko branduolinis incidentas, teismams.
- b) Kai branduolinis incidentas įvyksta Susitariančiosios Šalies išskirtinėje ekonominėje zonoje arba tuo atveju, jeigu tokia zona dar nėra įsteigta – išskirtinės ekonominės zonos ribų neviršijančiame plote, kuriame zona yra steigama, jurisdikcija dėl ieškinių, susijusių su branduolinio incidento sukelta branduoline žala, šioje Konvencijoje priklauso tik tos Šalies teismams su sąlyga, kad minėta Susitariančioji Šalis prieš įvykstant branduoliniam incidentui apie tokį regioną buvo pranešusi Organizacijos Generaliniam Sekretoriui. Nė viena šio punkto nuostata nėra aiškinama kaip leidžianti turėti jurisdikciją arba nustatyti jūrų zonos sienas tokiu būdu, kuris prieštarautų tarptautinės jūrų teisės aktams.
- c) Kai branduolinis incidentas įvyksta už Susitariančios Šalies teritorijos ribų arba kai jis įvyksta rajone, apie kurį pagal šio straipsnio b punktą nebuvo nusiųstas joks pranešimas, arba kai negali būti nustatyta tikroji branduolinio incidento vieta, jurisdikcija dėl tokių ieškinių priklauso Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje yra atsakingo operatoriaus branduolinis įrenginys, teismams.
- d) Kai branduolinis incidentas įvyksta rajone, kuriam taikomos 17 straipsnio d punkto aplinkybės, jurisdikcija priklauso teismams, kuriuos, suinteresuotai Susitariančiajai Šaliai paprašius, 17 straipsnyje nurodytas Teismas nustato kaip tos Susitariančiosios Šalies, kuri su incidentu yra labiausiai susijusi ir jo padarinių paveikta, teismus.

- e) Jurisdikcijos turėjimas pagal šį straipsnį bei pagal šio straipsnio b punktą nusiųstas pranešimas apie rajoną nesukuria jokių teisių ar įsipareigojimų arba nesudaro precedento dėl jūrų zonos ribų su priešinga ar gretima pakrante tarp valstybių nustatymo.
 - f) Jei įvyktų taip, kad remiantis šio straipsnio a, b arba c punktais jurisdikcija priklauso daugiau negu vienos Susitariančiosios Šalies teismams, tada:
 - i) tuos atveju, jeigu branduolinis incidentas iš dalies įvyko už bet kurios Susitariančiosios Šalies teritorijos ribų ir iš dalies – vienos Susitariančiosios Šalies teritorijoje, jurisdikcija priklauso tos Susitariančiosios Šalies teismams; ir
 - ii) bet kuriuo kitu atveju – jurisdikcija priklauso teismams, kuriuos suinteresuotai Susitariančiai Šaliai paprašius, 17 straipsnyje nurodytas Teismas nustatė kaip tos Susitariančiosios Šalies, kuri su branduoliniu incidentu yra labiausiai susijusi ir jo padarinių paveikta, teismus.
 - g) Susitariančioji Šalis, kurios teismai turi jurisdikciją, užtikrina, kad dėl ieškinių, susijusių su branduolinės žalos kompensavimu:
 - i) bet kuri valstybė gali pateikti ieškinį branduolinę žalą patyrusių asmenų, kurie yra tos valstybės piliečiai, arba nuolat gyvena jos teritorijoje, arba turi joje buveinę ir yra sutikę pateikti ieškinį, vardui; ir
 - ii) bet kuris asmuo gali pateikti ieškinį dėl jo teisių pagal šią Konvenciją, įgytų perėmimu ar priskyrimu, vykdymo.
 - h) Susitariančioji Šalis, kurios teismai turi jurisdikciją pagal šią Konvenciją, užtikrina, kad tik vienas iš jos teismų yra kompetentingas priimti nutartį dėl kompensacijos už branduolinę žalą, atsiradusią dėl bet kokio branduolinio incidento. Tokio pasirinkimo kriterijus nustato tokios Susitariančiosios Šalies nacionalinės teisės aktai.
 - i) Nutartys, kurias priėmė kompetentingas teismas pagal šį straipsnį pasibaigus teisminiam nagrinėjimui arba atsakovui neatvykus į teismą, tuo atveju, kai jos pagal to teismo taikomus teisės aktus tampa vykdytinomis, yra vykdytinos bet kurios kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje iškart, kai tik įvykdomi formalumai, kurių reikalauja minėta Susitariančioji Šalis. Konkrečios bylos aplinkybės nėra tolesnio teismo nagrinėjimo objektas. Anksčiau minėtos nuostatos netaikomos laikinosioms nutartims.
 - j) Jeigu pagal šią Konvenciją prieš Susitariančiąją Šalį pateikiamas ieškinys, tokia Susitariančioji Šalis pagal šį straipsnį kompetentingame teisme negali remtis koku nors jurisdikciniu imunitetu, išskyrus atvejus dėl vykdymo priemonių.“
- N. 14 straipsnio b punktas pakeičiamas taip:
- „b) „Nacionaliniai įstatymai“ ir „nacionalinės teisės aktai“ – tai teismo, pagal šią Konvenciją turinčio jurisdikciją ieškiniams, atsirandantiems dėl branduolinio incidento, įstatymai arba nacionalinės teisės aktai, išskyrus reglamentus dėl skirtingų valstybių įstatymų dėl tokių ieškinių nesutapimo. Įstatymai ar teisės aktai taikomi visiems – ir esmės, ir procedūriniais – klausimams, nebūtinai reguliuojamiems šios Konvencijos.“
- O. 15 straipsnio b punktas pakeičiamas taip:
- „b) Tiek, kiek kompensacija už branduolinę žalą viršija 7 straipsnio a punkte nurodytus 700 milijonų EUR, pagal sąlygas, kurios gali nukrypti nuo šios Konvencijos nuostatų, bet kokia forma gali būti taikoma bet kuri tokio pobūdžio priemonė.“
- P. Po 16 straipsnio pridodamas toks 16 a straipsnis:
- „16a straipsnis
- Ši Konvencija nepaveikia Susitariančiosios Šalies teisių ir įsipareigojimų pagal bendrąsias viešosios tarptautinės teisės taisykles.“
- Q. 17 straipsnis pakeičiamas taip:
- „17 straipsnis
- a) Tuo atveju, kai kyla dviejų ar daugiau Susitariančiųjų Šalių ginčai dėl šios Konvencijos aiškinimo ar jos taikymo, ginčo šalys konsultuojasi, siekdamos išspręsti ginčą derybomis ar kitomis draugiškomis priemonėmis.
 - b) Jei a punkte nurodytas ginčas neišsprendžiamas per šešis mėnesius nuo tos datos, kai kuri nors tokio ginčo šalis pareiškia apie tokio ginčo atsiradimą, Susitariančiosios Šalys susitinka, siekdamos padėti ginčo šalims tą ginčą draugiškai išspręsti.
 - c) Jei per tris b punkte nurodyto susitikimo mėnesius ginčas nebuvo išspręstas, bet kuriai ginčo šaliai pareikalavus, ginčas pateikiamas Europos atominės energijos teismui, įsteigtam pagal 1957 m. gruodžio 20 d. Konvenciją dėl saugumo kontrolės nustatymo branduolinės energijos srityje.
 - d) Ginčai dėl jūrų zonų sienų nustatymo neįeina į šios Konvencijos taikymo sritį.“

R. 18 straipsnis pakeičiamas taip:

„18 straipsnis

- a) Išlygos dėl vienos ar kelių Konvencijos nuostatų gali būti daromos bet kuriuo metu prieš šią Konvenciją ratifikuojant, priimant ar patvirtinant arba prie jos prisijungiant arba prieš nusiunčiant pranešimą pagal 23 straipsnį dėl bet kurios pranešime paminėtos teritorijos ar teritorijų, ir yra leistinos tik tada, jeigu tų išlygų sąlygas Pasirašiusios šalys aiškiai priėmė.
- b) Nereikalaujama, kad tokį priėmimą atliktų ta Pasirašiusioji šalis, kuri per dvylika mėnesių nuo Organizacijos Generalinio Sekretoriaus pranešimo jai apie tokią išlygą pagal 24 straipsnį datos pati šios Konvencijos nebuvo ratifikavusi, priėmusi ar patvirtinusi.
- c) Bet kuri pagal šį straipsnį priimta išlyga gali būti panaikinta bet kuriuo metu, apie tai nusiunčiant pranešimą Organizacijos Generaliniam Sekretoriui.“

S. 19 straipsnis pakeičiamas taip:

„19 straipsnis

- a) Ši Konvencija yra ratifikuojama, priimama ar patvirtinama. Ratifikavimo, priėmimo ar patvirtinimo dokumentus deponuoja Organizacijos Generalinis Sekretorius.
- b) Ši Konvencija įsigalioja, kai deponuojami ne mažiau kaip penkių Pasirašiusiųjų šalių ratifikavimo, priėmimo ar patvirtinimo dokumentai. Kiekvienai ją ratifikavusiai, priėmusiai ar patvirtinusiai Pasirašiusiajai šaliai ši Konvencija įsigalioja po to, kai deponuojami tos šalies ratifikavimo, priėmimo ar patvirtinimo dokumentai.“

T. 20 straipsnis pakeičiamas taip:

„20 straipsnis

Konvencijos pakeitimai priimami abipusiu visų Susitariančiųjų Šalių susitarimu. Jie įsigalioja, kai du trečdaliai Susitariančiųjų Šalių juos ratifikuoja, priima ar patvirtina. Kiekvienai juos ratifikavusiai, priėmusiai ar patvirtinusiai Šaliai jie įsigalioja nuo tokio ratifikavimo, priėmimo ar patvirtinimo datos.“

U. 21 straipsnis papildomas tokiu nauju c punktu:

- „c) Nepaisant 7 straipsnio a punkto nuostatų, tuo atveju, kai Vyriausybė, kuri nėra šią Konvenciją pasirašiusioji šalis, prisijungia prie šios Konvencijos po 1999 m. sausio 1 d., savo teisės aktuose ji gali numatyti, kad operatoriaus atsakomybė už branduolinę žalą, kurią sukėlė bet koks vienas branduolinis incidentas, per penkerių metų laikotarpį nuo 2004 m. vasario 12 d. Protokolo, iš dalies pakeičiančio šią Konvenciją, priėmimo datos, apribojama ne mažesniu kaip 350 000 000 EUR pereinamojo laikotarpio atsakomybės už per tą laikotarpį įvykstantį branduolinį incidentą dydžiu.“

V. 22 straipsnio c punktas laikomas d punktu, o straipsnis papildomas tokiu nauju c punktu:

- „c) Susitariančios Šalys tariaisi tarpusavyje kas penkeri metai, pradedant laikotarpiu nuo šios Konvencijos įsigaliojimo dienos, dėl visų bendro intereso problemų, išylančių taikant šią Konvenciją ir visų pirma – siekdamos apsaugoti, ar yra pageidaujami pagal šią Konvenciją nustatytų atsakomybės ir finansinių užstatų dydžių padidinimai.“

W. 23 straipsnio b punktas pakeičiamas taip:

- „b) Pasirašymo, ratifikavimo, priėmimo ar patvirtinimo arba prisijungimo prie šios Konvencijos metu arba vėliau bet kuri Pasirašiusioji ar Susitariančioji Šalis gali pranešti Organizacijos Generaliniam Sekretoriui apie tai, kad ši Konvencija yra taikoma tose jų teritorijose (įskaitant teritorijas, už kurių tarptautinius ryšius jos yra atsakingos), kuriose ši Konvencija nėra taikoma pagal šio straipsnio a punktą ir kurios yra paminėtos pranešime. Bet kuris toks pranešimas dėl jame paminėtos kurios nors teritorijos ar teritorijų gali būti panaikintas apie tai prieš 12 mėnesių išpėjus Organizacijos Generalinį Sekretorių.“

X. 24 straipsnis pakeičiamas taip:

„24 straipsnis

Organizacijos Generalinis Sekretorius visoms pasirašiusioms ir prisijungusioms Vyriausybėms praneša apie bet kurių ratifikavimo, priėmimo, patvirtinimo, stojimo ar pasitraukimo dokumentų gavimą, apie visus pranešimus pagal 13 straipsnio b punktą ir 23 straipsnį, apie Inicijatyvinio komiteto sprendimus, priimtus pagal 1 straipsnio a punkto ii pastraipą, 1 straipsnio a punkto iii pastraipą ir 1 straipsnio b punktą, apie Konvencijos įsigaliojimo datą, apie jos tekstą ar bet kurį jo pakeitimą ir apie tokio pakeitimo įsigaliojimo datą ir apie išlygas, padarytas vadovaujantis 18 straipsniu.“

- Y. Toliau išvardytuose straipsniuose naudojamas žodis „žala“ pakeičiamas žodžiais „branduolinė žala“:
- 4 straipsnio a ir b punktuose,
 - 5 straipsnio a ir c punktuose,
 - 6 straipsnio a, b, d, f ir h punktuose.
- Z. Teksto prancūzų kalba 4 straipsnio pirmajame sakinyje žodis „stockage“ pakeičiamas žodžiu „entrepotage“, ir tame pačiame straipsnyje žodis „transportées“ pakeičiamas žodžiais „en cours de transport“. Teksto anglų kalba 6 straipsnio h punkte žodis „workmen’s“ pakeičiamas žodžiais „workers“.
- AA. Konvencijos II priedas panaikinamas.

II.

- a) Šio Protokolo nuostatos dėl jo susitarusioms šalims yra neatskiriama 1960 m. liepos 29 d. Konvencijos dėl atsakomybės prieš trečią šalį atominės energijos srityje su pakeitimais, padarytais 1964 m. sausio 28 d. Papildomu protokolu ir 1982 m. lapkričio 16 d. Protokolu (toliau – Konvencija), dalis, kuri žinoma kaip 1960 m. liepos 29 d. Konvencija dėl atsakomybės prieš trečią šalį atominės energijos srityje su pakeitimais, padarytais 1964 m. sausio 28 d. Papildomu protokolu, 1982 m. lapkričio 16 d. Protokolu ir 2004 m. vasario 12 d. Protokolu.
 - b) Šis Protokolas yra ratifikuojamas, priimamas arba patvirtinamas. Ratifikavimo, priėmimo arba patvirtinimo dokumentus deponuoja Ekonominio bendradarbiavimo ir plėtros organizacijos Generalinis Sekretorius.
 - c) Šį Protokolą Pasirašiusios šalys, kurios yra ratifikavusios Konvenciją ar prie jos prisijungusios, reiškia savo ketinimus kaip galima greičiau šį Protokolą ratifikuoti, priimti arba patvirtinti. Kitos šį Protokolą Pasirašiusios šalys įsipareigoja jį ratifikuoti, priimti arba patvirtinti tuo pačiu metu, kai bus ratifikuojama Konvencija.
 - d) Šis Protokolas teikiamas prisijungti pagal Konvencijos 21 straipsnį. Prisijungimai prie Konvencijos bus priimti tik tada, jeigu bus prisijungiama prie šio protokolo.
 - e) Šis Protokolas įsigalioja pagal Konvencijos 20 straipsnio nuostatas.
 - f) Ekonominio bendradarbiavimo ir plėtros organizacijos Generalinis Sekretorius visoms Pasirašiusioms ir prisijungiančioms Vyriausybėms praneša apie bet kurių ratifikavimo, priėmimo, patvirtinimo ar prisijungimo prie šio Protokolo dokumentų gavimą.
-